

Passie

Gods gepassioneerde liefde

Toen ik nadacht over Kerstmis, schoot me het volgende te binnen: "Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft." (Johannes 3:16) Toen Jezus mens werd, was Hij de perfecte uitdrukking van wat God is en wat God wilde. Jezus, de Zoon van God, door wie God alles had geschapen en die dus groter en machtiger was dan het hele universum, die het hele universum met zijn ongeveer 100 miljard Melkwegstelsels, elk met ongeveer 100 miljard zonnen, draagt door Zijn machtige Woord, machtiger en sterker dan alles en iedereen, in een eeuwige en onbelemmerde relatie met God de Vader en in absolute eenheid met Hem, besluit dit alles uit liefde los te laten en een weerloos embryo te worden in de schoot van een jonge vrouw die verloofd was, maar dit kind van haar verloofde niet kreeg. Daarom verdiende ze het om gestenigd te worden als overspelige vrouw of om voor altijd in schaamte te leven. Dit werd alleen voorkomen omdat Jozef, haar verloofde, bereid was om deze jonge vrouw als zijn vrouw te accepteren. En korte tijd later moest dit jonge gezin naar Egypte vluchten omdat koning Herodes dit kind als een gevaar zag en vastbesloten was om het te doden. Jezus, de perfecte wijsheid van God, moest toen als kind leren lopen en spreken en later leren lezen, schrijven en tellen. Hij kwam vanuit de zuiverheid en helderheid van de hemel naar deze wereld die gekenmerkt wordt door zonde, schuld, corruptie en dood. Toen Hij op 12-jarige leeftijd voor het eerst met Zijn ouders naar de tempel van God in Jeruzalem mocht gaan, vonden Zijn ouders, die ten onrechte hadden aangenomen dat Hij met het reisgezelschap terugkeerde, Hem pas de volgende dag weer in de tempel in de kring van de schriftgeleerden, die Hij ondervroeg. Op de verwijten van Zijn moeder antwoordde Hij: "Wist je niet dat ik moet zijn in wat van mijn Vader is" (en waarschijnlijk ook: "waar mijn Vader op een speciale manier aanwezig is"). Dit was Zijn roeping, dit was waar Hij krachtig naartoe getrokken werd, en dan, zich er altijd van bewust dat Hij iets anders moest zijn, moest Hij 18 jaar in Zijn ouderlijk huis wonen onder het bevel van Zijn ouders, die Hem uiteindelijk niet begrepen, en het vak van timmerman leren en het vervolgens uitoefenen. Toen God de Vader Hem uiteindelijk op 30-jarige leeftijd tot Zijn dienst riep, ervoer Hij het machtige werk van de Vader, maar was Hij in alles volledig afhankelijk van God Zijn Vader. Hij moest zien hoe verdorven en verrot veel van het innerlijke leven van de meest vrome en invloedrijke mensen was, en hoe, ondanks al het goede dat Hij was geweest en had gedaan, Hij werd ontmoet met pure haat, wat Hem uiteindelijk laster, vervolging, marteling en de dood in schande bracht. Jezus, de Zoon van God, offerde Zijn leven op voor een wereld die dat absoluut niet verdiende. En zelfs als de volkomen onschuldige en zuivere nam Hij de ontberingen, de schuld en de vloek op Zich om een weg naar God de Vader te openen die ook openstaat voor de ergste en meest verdorvenen. Hij gaf alles voor deze wereld. Wat deed Hem dit doen? Het was liefde.

Als discipelen van Jezus zouden ook wij deze gepassioneerde liefde voor God moeten leven.

Dit was geen liefde die alleen maar geeft om hetzelfde terug te krijgen. Dit was geen liefde die zich inhield zodat het niet te veel voor haar zou zijn. Dit was een volstrekt onredelijke liefde die niet vroeg wat het haar kostte, maar alles gaf om de prijs te betalen zodat degene van wie ze hield kon leven. Het was een passie die Hem in zijn greep had, die er op uit was om koste wat het kost te doen wat God wilde. Jezus zei tegen Zijn discipelen: "Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt." (Johannes 13:34) Dus we moeten liefhebben zoals Jezus deed, en Hij bewandelde dit pad van liefde zodat wij het ook kunnen bewandelen.

Hoe kunnen we deze hartstochtelijke liefde beleven?

Ons menselijk vermogen tot liefde is gewoon niet genoeg, zelfs als we onszelf ervan overtuigen dat mensen uiteindelijk goed en beminnelijk zijn. Op het laatst, wanneer we geconfronteerd worden met een werkelijk kwaadaardige vijand die ons ernstig heeft geschaad, zijn we aan het einde van onze liefdevolle touwen. Welke oplossing heeft God ons gegeven? In de brief van de apostel Paulus aan de gemeente in Rome lezen we: "Want de liefde van God is in onze harten uitgestort door de heilige Geest die ons gegeven is." (Rom. 5:5). We kunnen die liefde gewoon uitstralen naar iedereen die we tegenkomen. Het is alleen geblokkeerd als we hebben besloten om iemand niet te vergeven (Mt 6,15; Mt 18,21-35), om te weigeren om van iemand te houden (1 Joh 4,16) of om een bepaalde zonde die God ons heeft laten zien niet los te laten (Jes 59,2). Als we te zwak zijn, is dat geen probleem voor God. We moeten besluiten om te vergeven, lief te hebben, ons te laten vergeven voor deze zonde en besluiten om het niet meer te doen. God zal ons dan heel graag helpen om deze beslissingen door te zetten. Deze volmaakte, hartstochtelijke liefde van God is dan volledig beschikbaar voor ons en we kunnen haar leven.

Welk effect heeft deze hartstochtelijke liefde?

Deze liefde zorgt ervoor dat we meer van God gaan houden dan van wat dan ook. Het zorgt ervoor dat God veel belangrijker, beter en mooier voor ons wordt dan alles hier op aarde. Het overtuigt ons ervan dat Gods wegen veel beter zijn dan alles wat wij plannen en dat we daarom graag met Hem wandelen, zelfs als de weg ons naar ontberingen, lijden en dood leidt. Het kijkt naar het prachtige, glorieuze doel dat God voor ons leven heeft en waarvoor alle stappen die we hier moeten zetten de moeite waard zijn. (2 Kor 4:17; Heb 12:2) Het leidt ons ertoe om te reageren op alles wat God ons opdraagt te doen, maar ook op alles wat Hij ons vraagt te doen of in stilte van ons vraagt te doen. We houden zoveel van God dat we Hem niets meer kunnen weigeren. Door deze volmaakte liefde groeit ons vertrouwen in God meer en meer. "Volmaakte liefde drijft vrees uit." (1 Johannes 4:18) Omdat veel psychologische

problemen verdedigingsmechanismen tegen bepaalde angsten zijn, geneest deze volmaakte liefde ons, maakt ze ons vrij om de dingen te zien zoals ze werkelijk zijn en ze op de juiste manier onder ogen te zien. We komen in vrede met God te midden van deze vreedzame wereld. We worden een verkwikking voor veel mensen in nood, maar ook een belediging voor de vijanden van God. En God zorgt ervoor dat we vol vertrouwen en zegevierend door alle moeilijkheden en aanvallen heen kunnen wandelen. (Rom 8:37) Als we volmaakte liefde leven, leven we in waartoe we geschapen en geroepen zijn. Er is geen betere en effectievere manier voor ons om in onze roeping te leven, en deze manier heeft positieve effecten die veel verder gaan dan ons persoonlijke leven.

Reiner Hennig (henniglumsum@yahoo.com) 18 december 2025